

Cinquanta anys de la mort del beat Joan XXIII, papa

Demà dilluns s'acompleixen cinquanta anys de la mort del beat Joan XXIII, papa, ocorreguda a primera hora de la tarda del 3 de juny de 1963, que aquell any era dilluns de Pentecosta. El Papa Joan —com se'l solia anomenar— va convocar i iniciar el Concili Ecumènic Vaticà II i poc abans de la seva mort publicà l'encíclica *Pacem in Terris* (*La Pau a la Terra*) adreçada als bisbes, sacerdots, fidels i també als homes de bona voluntat. La seva agonia, la mort i les exèquies van ser seguides amb emoció per catòlics, cristians d'altres confessions i moltes persones de fora de l'Església que havien copsat la seva bondat.

GLOSSA

Cada arruga, vida lliurada als altres

Un matrimoni celebrà el cinquanta-tresè aniversari de casament. Amb la vellesa han arribat les sovint companyes pròpies de l'edat —la malaltia, l'afebliment de les forces, la dependència...—, que són acceptades amb bonhomia malgrat les limitacions i moments crítics que comporten. Em deia un dels fills: «El pare i la mare han resat molt a Déu Pare i per això, amb el seu amor, ens han fet present la fidelitat de l'amor de Crist, que ells han sabut testimoniar i viure envers els altres, començant per la família [...]. Ara els fills els hem d'aconsejar i donar suport. Fem en certs aspectes de pares dels nostres pares. Però ells continuen sent els nostres pares perquè van més endavant en la vida i obren camí en una etapa a la qual nosaltres no hem arribat i des de la qual estan essent un exemple d'amor mutu —i als altres— des de les limitacions de salut pròpies de la seva edat. Darrera de cada arruga i cada limitació física es fa visible la vida lliurada als altres... i molt especialment als fills». «Vosaltres, mullers [...], també vosaltres, marits [...], vivint tots units de pensament i de cor, estimeu els germans [...] vosaltres que Déu ha cridat a rebre en herència una benedicció» (1Pe 3,1.7.8).

Fa tres anys, el marit escrivia: «Hem arribat al cinquantè aniversari

del nostre casament, benauradament, després d'una vida en la qual hi ha hagut alegries i tristesses, si fa o no fa com les que afecten tots els humans. Unes alegries que, compartides sempre, les hem multiplicades per dos, igual com ho hem fet amb les tristesses, que, compartides també, les hem dividides per dos, de tal manera que el seu pes s'ha alleugerit. Sempre segons la voluntat de Déu».

Aquesta unió i aquest captivenent els ha portat a formar una família que ha esdevingut escola de la vida per als fills, el fruit més preuat del seu matrimoni, on han crescut amb l'exemple i la paraula dels pares, testimoni i referent d'abnegació i amor. La família ha esdevingut escola de la vida moral, espiritual i sobrenatural. Hi han descobert i après una munió de valors i actituds que els han aprofitat a la virtut: l'esforç, la constància, el perdó, l'amor fratern, la compassió... la pregària, l'amor a Déu. Una família fonamentada en l'amor profund i incondicional d'aquesta parella que els ha portat a tots dos molt lluny en el camí de l'amor. «I seré el mateix fins a la vostra vellesa: encara us duré quan tindreu blancs els cabells. Jo us he fet i us portaré als braços, us hi duré i us salvaré» (Is 46,4).

Enric Puig Jofra, SJ

ANEU MAR ENDINS

Corpus Christi en l'Any de la Fe

Aquest diumenge celebrem la festa del Corpus Christi, el misteri culminant de la fe cristiana: Crist ens redimí amb la seva mort i la seva resurrecció i d'aquest fet cabdal de la seva vida —el misteri pasqual— ens n'ha deixat el memorial en la sagrada eucaristia. El Dijous Sant commemorem aquest do immens en el clima dramàtic de la Setmana Santa. En la festa del Corpus Christi —que entre nosaltres se celebra a les portes de l'estiu— hi predomina un clima de festa i d'adoració joiosa al Senyor, present entre nosaltres tots els dies en aquest gran sagrament.

Corpus Christi ens convida també a l'amor fratern, a la solidaritat amb els nostres germans necessitats. Aquesta dimensió no és de cap manera un afegitó pietós; és quelcom més, és una conseqüència de l'Eucaristia. Des dels primers segles els cristians han unit la Fracció del Pa —el nom donat sovint a l'Eucaristia— amb la distribució del pa material als pobres, que molts Pares de l'Església consideraven com els «vicaris de Crist», aquells en el qui el Crist hi és present i se'ns fa present als qui volem seguir-lo com a deixebles seus.

En aquesta festa i en el clima de l'Any de la Fe, crec que és urgent destacar la crida a la solidaritat. «El meu manament —ens diu el Senyor— és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat». La jornada de l'amor fratern uneix la fe i les obres. Un missatge perenne de la fe cristiana.

En aquest Any de la Fe, que ens proposà Benet XVI, el nostre estimat Papa emèrit, la celebració d'avui, que és exaltació agraïda del «misteri de la fe», ha de ser també una crida a la solidaritat social, sobretot en aquests moments d'una crisi econòmica greu i prolongada.

En la carta apostòlica *Porta fidei*, Benet XVI ens va dir que «L'Any de la Fe serà també una bona oportunitat per a intensificar el testimoniatge de la caritat» (n. 14). El lema de Càritas per a la jornada d'avui és molt expressiu: «Hola, hi ha algú?». És la pregunta d'aquell que viu en la soledat i en l'angoixa de quedar-se sense els mitjans necessaris per a tirar endavant la pròpia persona i la família.

Càritas, com organisme de l'Església per a l'acció caritativa i social, ens urgeix d'aquesta manera a respondre a les crides angoixants de tants homes i dones en aquest moment i en aquest nostre país amb greus problemes socials. L'atur i la manca de mitjans per a fer front als compromisos contrets, per exemple en l'adquisició de la vivenda, han arribat a produir suïcidis que han commocionat el nostre cos social.

Càritas ens dóna exemple i desitjo subratllar el seu bon treball, un treball intens, a vegades amb pocs mitjans, que és lloada amb raó per molts. No ens cansem de fer el bé. El meu reconeixement i la meva gratitud a tots els qui treballen amb esperit solidari. Ara i tots els dies de l'any. Però especialment aquest dia de l'Eucaristia que, de manera molt oportuna, és també el dia de l'Amor Fratern i en especial de Càritas.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

SANDRA BUXADERAS

Convidar Jesús

Com viure Jesús en família (Ed. Pòrtic) és el resultat de la conversa de la periodista Sandra Buxaderas amb 15 famílies, que li expliquen com han compartit l'experiència cristiana amb els fills. Totes elles tenen la figura de Jesús com a model. «El seu testimoni pot servir d'inspiració per viure Jesús més intensament a la pròpia família», afirma la Sandra, que està casada i és mare d'una nena. Viu a Roma, on ha començat teologia i col·labora amb el diari ARA.

Jesús és un bon personatge per comunicar?

Sí. Els nens capten molt bé l'amor de Jesús i la seva lluita contra la misèria social o moral. Ara bé, depèn molt de la passió amb què se'ls explica. L'entusiasme dels pares es transmet sobretot quan, seguint l'exemple de Jesús, tracten el fill amb amor, i el respecten i l'escolten.

Per què el conviden a casa?

Per a la majoria dels pares entrevistats, Jesús és sinònim d'una vida plena. I volen que els fills siguin feliços, que se sentin estimats per Jesús i que n'adquireixin els valors. He entrevistat també algun pare o mare agnòstic però que pensa que és bo ensenyar als fills el respecte i l'amor, i que freqüentment altres nens amb inquietuds socials i espirituals.

És un llibre evangelitzador?

Sí, perquè és un testimoni de la vivència de fe d'aquestes famílies, que és engrescadora. A mi, mare recent i casada amb un agnòstic, recollir aquestes experiències m'ha donat força interior i moltes pistes sobre com viure Jesús a casa. I el llibre permet observar com s'ho han fet altres famílies per trampejar les dificultats que trobem cada dia en l'educació espiritual dels nostres fills avui.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (II)

L'eucaristia, pa dels deixebles de Jesús

Els Pares de l'Església, pràcticament tots, van interpretar la quarta petició del Parenostre en un sentit eucarístic, i és aquest el sentit que té el Parenostre de la missa. Això no vol dir que aquesta interpretació exclouï una petició del pa en el seu sentit literal.

Els Pares de l'Església veuen distintes dimensions en la paraula que, a partir de la pregària dels pobres que demanen el pa de cada dia, arriba al pensament del Pare del cel que ens alimenta i recorda el poble de Déu que pelegrina pel desert. En el discurs de Jesús sobre el pa de vida, el miracle del manà pren espontàniament un significat més ampli que abasta el nou món, en el qual el Logos, la Paraula eterna de Déu, el nostre pa, esdevé aliment del convit de noces etern.

El gran discurs del pa de vida en el capítol 6 de l'Evangeli de Joan abraça tot un ventall de significats, des del pa necessari per viure fins al pa eucarístic, en el qual el Verb fet carn se'ns dona en el sagrament. Si prenem el missatge de Jesús en la seva totalitat, no podem excloure la dimensió eucarística de la quarta petició del Parenostre. El sentit de demanar el pa de la terra concret és essencial. Però la petició també ens ajuda a sobrepassar la matèria i a demanar ja el pa de demà. I en demanar el pa de demà, ja ens disposem a viure d'aquest demà, de la vida de Déu que ens crida a una responsabilitat solidària amb els necessitats.

Joseph Ratzinger-Benet XVI.
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La alegría en Francisco Javier

En el proceso de beatificación en la India de Francisco Javier, se testificó que:

- «El P. Francisco era tan dado a darse a todos y lo hacía con tanta alegría que:
- »en su rostro había siempre una expresión de contento;
- »siempre andaba con la sonrisa en los labios;
- »su boca siempre estaba llena de risa;
- »sus palabras estaban llenas de la gracia de Dios;
- »con su alegría se atraía a todos y conseguía todo cuanto se proponía.»
- »Era muy popular. Siempre con una expresión amable, cordial, atrayente.
- »A su lado se encontraban a gusto, bien. Las penas eran menos.
- »Visitaba a los enfermos allí donde los había. Durante los largos viajes por mar iba a las sentinas —cavidad inferior de la nave—, un lugar lleno de inmundicias y de fetidez donde su compañía, su bondad, su alegría eran como un bálsamo gratuito que les servía, aliviaba y enjugaba las lágrimas.
- »Sus compañeros de viaje expresaron que: el significado *oblativo de su alegría* debía buscarse en su *vocación* —existencialmente actualizada por él en cada momento y manifestada a los demás—, como señal inequívoca del seguimiento a Jesús.»

J. M. Alimbau
(*Palabras para la alegría*)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ascesi

Ascesi vol dir entrenament. Igual que un atleta per estar en forma necessita d'un entrenament quotidià, el cristià per estar en forma en la seva vida necessita d'un entrenament, d'una ascesi que el faci lliure i disponible. Aixecar-se a l'hora al matí, viure sòbriament, no gastar més del necessari, fugir de la comoditat, tenir un horari d'oració personal i complir-lo, estar atent a les necessitats dels altres..., dejunar una mica per ajudar a l'oració, privar-se de coses innecessàries... L'ascesi ajuda a viure en l'abnegació que ens recomana Crist: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi...» (Mt 16,24).

El perill de l'ascesi és que derivi en un cristianisme moralista que posa l'accent en l'esforç personal. Cal esforçar-se i exigir-se (la porta estreta), però el veritable motor de la vida cristiana és l'enamorament de Jesucrist, la fascinació per la seva persona, l'haver trobat el tresor i relacionar-s'hi amb tot el cor... Això sí que ens fa córrer amb deler per la via de l'amor diligent i ens empeny a servir amb goig els nostres germans.

Un altre perill en sentit contrari, més propi dels nostres temps, és la vida laxa, l'excessiva comoditat, el fer sols el que hom té ganes de fer, la vida *desvertebrada* que no aconsegueix fer el que vol realment, sinó que viu sotmesa als propis capricis. Aquí sí que convé un educar-se en la disciplina, per ser lliure.

Un equilibri entre moralisme i laxisme posant l'accent en la primacia de la gràcia és un enfocament madur per a la vida cristiana.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / SI 111 / Mc 12,1-12]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos.
- 4. ■ Dimarts** [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe.
- 5. ■ Dimecres** [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12, 18-27]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.
- 6. ■ Dijous** (■ Barcelona) [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / SI 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.
- 7. □ Divendres** [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla.
- 8. □ Dissabte** [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2.6.7.8 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Guillelm, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.
- 9. ■ Diumenge vinent**, X de durant l'any (litúrgia hores: 2a setm.) [1Re 17,17-24 / SI 29 / Ga 1,11-19 / Lc 7,11-17]. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. *Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.*
Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat.

Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomia-deu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino y bendijo a Abrán, diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos.» Y Abrán le dio un décimo de cada cosa.

▶ Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento, / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, como rocío, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: Que el Señor Jesús, en la noche en que iban a entregarlo, tomó un pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía.» Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía.» Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús se puso a hablar al gentío del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Caía la tarde, y los Doce se le acercaron a decirle: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado.» Él les contestó: «Dadles vosotros de comer.» Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo este gentío.» Porque eran unos cinco mil hombres.

Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se echen en grupos de unos cincuenta.» Lo hicieron así, y todos se echaron. Él, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los dio a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y cogieron las sobras: doce cestos.

El Salvador eucarístico. Pintura de Juan de Juanes (1523?-1579?). Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Tothom en menjà tant com volgué

L'evangeli d'aquest diumenge, festa del Cos i de la Sang de Crist, comença situant-nos enmig de l'activitat de Jesús. D'una banda, ens diu l'evangelista que Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i, d'altra banda, que Jesús curava els qui en tenien necessitat. L'anunci del Regne amb paraules es complementa amb les guaricions de les febleses humanes que mostren en acte la realitat del Regne ja present i actiu en les persones. És en aquest context que Jesús dóna de menjar a la multitud.

A la fi del dia, a l'hora de l'àpat diari en el costum antic d'aleshores, apareix el problema de

la manca de queviures. La gent envolta Jesús, l'escolta de bon grat i li presenta els malalts per guarir-los. Però el dia ja declina i no hi ha provisions per fer l'àpat i disposar-se a passar la nit. La reacció dels deixebles és lògica: acomiadar la gent, i demà ja serà un altre dia.

És Jesús qui posa en una situació límit i insospitada els Dotze: Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Impossible! La pobresa de mitjans —cinc pans i dos peixos—, però, no és obstacle. Jesús aconsegueix el que ningú no seria capaç de fer.

Jesús, com ja havia fet Moisès al desert, organitza la gentada en grups de cinquanta. Aleshores fa un signe amb un clar regust eucarístic: pren els pans i els peixos, els beneeix, els par-

teix i els dóna perquè mengin. Jesús ho ha fet «alçant els ulls al cel», és a dir, adreçant-se al veritable protagonista de la creació: el Pare del cel.

En tot aquest relat Jesús se serveix constantment dels Dotze. És a ells a qui mana de donar de menjar a la multitud. És a ells a qui dóna el pa beneït perquè el reparteixin entre la gent. I tothom en menjà tant com volgué! El do de Déu sobrepassa el desig de la persona. Jesús és la paraula de Déu que anuncia l'arribada del Regne, Jesús és la vida de Déu que guareix tota malaltia, Jesús és el pa de Déu que associa la nostra fam.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 1 de juny, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt.

Aquest diumenge dia 2 de juny, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral, seguida de la processó del Corpus Christi.

Dimecres dia 5, a les 11 h. Presideix el Consell d'Arxiprestos.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia al Seminari Diocesà (Valldoreix) amb Admissió a Ordes.

Divendres dia 7, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cristòfol de Fogars de Montclús en la solemnitat del Sagrat Cor, festa patronal de la Comunitat del Cenacle.

Dissabte dia 8, a les 18 h. Clou el curs de catequesi sobre el Credo amb motiu de l'Any de la Fe a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.

Diumenge dia 9, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia de la XXX Romeria de la Virgen de Gracia a l'ermita de Sant Vicenç de Jonqueres (Sabadell).

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia en el 5è Aplec de Famílies al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

NOTÍCIES

El Sr. Bisbe presideix els actes de la festa de l'escola Mare de Déu de la Salut. El divendres dia 10 de maig Mons. Saiz Meneses va presidir els actes de pregària amb els alumnes de l'escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell, en la seva festa titular. El mal temps inicial del matí impedí de realitzar els actes centrals al Santuari; per aquest motiu es van fer a la parròquia de la Santíssima Trinitat. Durant tot el dia els alumnes van dur a terme diverses activitats.

Recés organitzat per la Delegació de la Vida Religiosa. El dissabte dia 11 de maig, de les 10 a les 13.30 h, a la Casa del Noviciat de les Religioses de la Puresa de Maria, a Sant Cugat del Vallès, va tenir lloc el recés organitzat per

5è Aplec de famílies

Diumenge 9 de juny de 2013 al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. 12 h: Acollida, Mostra dels Moviments Familiars de la Diòcesi i Gimcana Familiar; 13.30 h: Pregària a la Mare de Déu de la Salut i Ofrena floral; 14 h: Dinar en famílies (cal portar picnic); 16 h: Animació infantil del grup Bufanúvols i dinàmica del Sr. Juanjo Fernández: *Com fer la iniciació cristiana, en família*; 18 h: Celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Organitza: Delegació Episcopal de Pastoral Familiar. A/e: delegaciofamilia@bisbatdeterrassa.org, <http://coferrassa.wordpress.com>.

la Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada. Conduí la meditació la Gna. Glenda. Hi assistiren una trentena de religiosos.

Confirmacions del col·legi La Farga. Els dies 8 i 9 de maig Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrà

l'Eucaristia a la Catedral i administrà el sagrament de la Confirmació a dos grups d'alumnes del col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès. El primer dia van ser confirmats 46 nois i el dia 9 ho foren 43.

Confirmacions a Montornès.

El dissabte dia 11 de maig, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, presidí la celebració de l'Eucaristia a la Pquia. de Sant Sadurní de Montornès del Vallès on administrà el sagrament de la Confirmació a nou joves de la comunitat parroquial i a una parella de Granollers. El nuvi d'aquesta parella va rebre per primera vegada l'Eucaristia.

Confirmacions a Matadepera. El diumenge dia 12 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, Mons. Salvador Cristau va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup de joves de la comunitat parroquial.

En la Pau de Crist. Mn. Josep Lluís Molas Navarro, prevere de Barcelona i rector de la parròquia de Sant Martí de Teià. Lliurà l'ànima a Déu el dia 7 de maig als 66 anys d'edat i 35 de sacerdoci. Va rebre l'ordenació de prevere l'any 1977 a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell, on havia exercit el diaconat i on fou vicari (1977-1978).

BISBATS DE CATALUNYA

Trobada de Grups de Pregària de Taizé. Diumenge dia 16 de juny a Sitges (comarca del Garraf i diòcesi de Sant Feliu de Llobregat). Informació a: <http://taize.hirujo.cat/trobades/>. Inscripcions: enviar la fitxa a troba-da.taize.sitges@gmail.com.

REMAD MAR ADENTRO

Corpus Christi en el Año de la Fe

Este domingo celebramos la fiesta de Corpus Christi, el misterio culminante de la fe cristiana: Cristo nos redimió con su muerte y su resurrección y de este hecho capital de su vida —el misterio pascal— nos ha dejado el memorial en la sagrada eucaristía.

En el Jueves Santo conmemoramos este don inmenso en el clima dramático de la Semana Santa. En la fiesta de Corpus Christi —entre nosotros celebrado a las puertas del verano— predomina un clima de fiesta y de adoración gozosa al Señor, presente entre nosotros todos días en este gran sacramento.

Corpus Christi también nos invita al amor fraterno, a la solidaridad con los hermanos necesitados. Esta dimensión no es un añadido piadoso; es algo más, es de hecho una consecuencia de la eucaristía. Desde los primeros siglos, los cristianos han unido la Fracción del Pan —nombre dado con frecuencia a la Eucaristía— con la distribución del pan material a los pobres, considerados por muchos Padres de la Iglesia como los «vicarios de Cristo», aquellos en quienes Cris-

to está presente y se nos hace presente a quienes queremos seguirle como discípulos suyos. En esta fiesta, y en el clima del Año de la Fe, creo que es urgente destacar la llamada a la solidaridad. «Este es mi mandamiento —nos dice el Señor— que os améis unos a otros como yo os he amado». El Día del Amor Fraterno une la fe y las obras. Un mensaje perenne de la fe cristiana.

En este Año de la Fe, que nos propuso Benedicto XVI, nuestro recordado Papa emérito, la celebración de hoy, que es exaltación agradecida del «misterio de la fe», ha de ser, pues, también un llamamiento a la solidaridad social, sobre todo en estos momentos de grave y prolongada crisis económica.

En la carta apostólica *Porta fidei*, Benedicto XVI nos dijo que «el Año de la Fe será también una buena oportunidad para intensificar el testimonio de la caridad» (n. 14).

El lema de Cáritas para la jornada de hoy es muy expresivo: «Hola, ¿hay alguien?». Es la pregunta de quien vive en la soledad y la angustia de quedarse sin los

medios necesarios para sacar adelante la propia persona y la familia.

Cáritas, como organismo de la Iglesia para la acción caritativa y social, nos urge así a responder a las llamadas angustiosas de tantos hombres y mujeres en esta hora y en este país nuestro con graves problemas sociales. El paro y la falta de medios para hacer frente a los compromisos contraídos, por ejemplo en la adquisición de la vivienda, han llegado a producir suicidios que han conmocionado a nuestro cuerpo social.

Cáritas nos da ejemplo y deseo subrayar su buena labor, intensa labor, a veces con medios escasos, que es justamente alabada por muchos. No nos cansemos de hacer el bien. A todos cuantos trabajan con espíritu solidario va mi reconocimiento y mi gratitud. Ahora y todos los días del año. Pero especialmente en este día de la Eucaristía que, muy oportunamente, es también el Día del Amor Fraterno y en especial de Cáritas.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa